

Виходити во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды уикнів світъ) о 5-й год. поп. Літер додатокъ
«Бібліотека» вийходить по 2 печат ар-
кушъ кож. ото 15-го и послѣднаго днія кожного місяця.
Редакція: Адміністрація підл. Ч 44 улица Галицка.
Рукописи звертаються лише на посередине застеженіе
зігзагомъ примаються по цілі б. кр. бѣгъ одиної
строчки печатної, від руб. «Надбеслане» по 20 кр. а. в.
Рекламація неочевідні вільни бѣгъ порта.
Предлату и ксерокопії примаються: У Львовѣ Адмі-
ністрація «Дѣло». У Відні Haasenstein & Vogler, Wall-
Niebergasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Moss, F. A. Richter
Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Рес-
публика Редакція «Кіевской Старини» въ Кіевѣ, поштовій
уряди и «Газети Бюро» В. Ф. Зама въ Одесії Дер-
басовська ул., д. Радлі 9.

Съ розпочавшимъ ся IV-тимъ
четвертьрокомъ просимо нашихъ Вп-
швидлико предплаты а Довжниковъ
просимо о скору сплату залеглостей.

Потреба організації...

Мимо неудачи нашихъ на полі политич-
ныхъ въ остатніхъ часахъ, іменно при ви-
борчихъ акціяхъ до репрезентатій автономич-
нихъ и конституційнихъ, годъ не признали,
що народъ нашъ приходить до чимъ-разъ бѣль-
шою свѣдомості національной и що съ роз-
будженіемъ сеи свѣдомости бѣль отчуває
що-разъ выражайше и ширше свои потре-
бы и добуває нові патріотичні сили до
достойної и успішної тыхъ-же оборони. Не
только духовенство наше и численна свѣт-
ска интелигенція, але и руске мѣщанство та
селянство стає нынѣ сильно фалашою підъ
прапоромъ неусыпної працѣ якъ на полі
просвѣтнімъ, такъ и на економічнімъ. Всюды
въ кождомъ закутку галицкої Руси, повстаетъ
нові труженики и неустрашимъ борцѣ
за добро народу, его культурный и политич-
ный розвѣдій, одушевленій своею високою и
уманію задають въ тѣмъ твердомъ пере-
свѣдченію, що зло, панесене темпітою, бай-
дужностю, непорадностю и неспріяючими
обставинами политичніми и економічніми муз-
ить бути усунене якъ найскоріше, найоснов-
ніше и въ найширшихъ розмѣрахъ, и що
ноки рускій народъ має жити повнимъ жи-
тельствомъ, всѣ его верствы мусить взяти участъ
въ великомъ трудѣ отродженія и воскресенія.

Се загальне движенье народу руского а
разомъ нагль звороть до лучшого, се ширше
пультованье его національного и въ части по-
литичнога житя запримѣтила вже и одна ча-
стини другої чи недругої нашихъ и зъ ихъ
то усть выходить бѣгъ часу до часу плаксиве
питанье: So to bѣdzie, gdy te tenu o u ja? Щоби хвилево спишти движенье, предпринято
півѣть послѣдніми часами зъ тої самої сто-
рони и деякій мово-то „zbawienie srodk“ и
забавлено въ експерименты: то витворюючи
середъ Русинівъ партію политичніхъ „чоло-
бійниківъ“, то пускуючи въ рухъ новій ин-
ституції съ дуже проблематичніми и съ ду-
хомъ руского народу не схожими цѣлями та

Дѣло

Предплата на «Дѣло» для Австрії: для Россіи:
на цілій рокъ . . . 12 зр. на цілій рокъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. «Бібліотеки»: съ дод. «Бібліотеки»:
на цілій рокъ . . . 16 зр. на цілій рокъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цілій рокъ . . . 5 зр. на цілій рокъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 рубл.
Для Заграниці, окрім Россії:
на цілій рокъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7-50 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
съ дод. «Бібліотеки»: на саму додатокъ:
на цілій рокъ . . . 19 зр. на цілій рокъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

бажаніями. Мимо того однакож руске житъ
въ Галичинѣ пльве неспинено широкою стру-
єю, котрои мабуть и врати адові не въ силѣ
здержати. Правда веде тутъ війну съ обма-
номъ и ложею. Чистій, народний, нѣкому не
небезпечній стремленія ломлять запоры шови-
нистичніхъ, ретроградніхъ, и павѣть — жаль
сказати — традиційніхъ хибныхъ упередженій.
Житъ руске добуває для себе чимъ-разъ шир-
шого поля, ширшого круга дѣлania; коротко
кажучи: рускість, голошена до недавна лиши
зъ катедри, вѣйла уже въ кровь и кости
самого-же народу, оживила весь его организмъ
и съ кождымъ днемъ, съ кождою хвилиною
прозабає новими патріотичніми институціїми
всякого рода.

До такихъ інституцій належить и ново-
заявана „Національна Рада“.

Потребу заложити товариство, котре-бы
въ собѣ обіняло всѣ патріотичні и умні сили
народа, котре-бы съ явною и чистою націо-
нальною програмою стає нынѣ сильною фалашою підъ
прапоромъ неусыпної працї якъ на полі
просвѣтнімъ, такъ и на економічнімъ. Всюды
въ кождомъ закутку галицкої Руси, повстаетъ
нові труженики и неустрашимъ борцѣ
за добро народу, его культурный и политич-
ный розвѣдій, одушевленій своею високою и
уманію задають въ тѣмъ твердомъ пере-
свѣдченію, що зло, панесене темпітою, бай-
дужностю, непорадностю и неспріяючими
обставинами политичніми и економічніми муз-
ить бути усунене якъ найскоріше, найоснов-
ніше и въ найширшихъ розмѣрахъ, и що
ноки рускій народъ має жити повнимъ жи-
тельствомъ, всѣ его верствы мусить взяти участъ
въ великомъ трудѣ отродженія и воскресенія.

Дальше такъ бути не може! Організація
повинна бути для насъ окликомъ дnia. Безъ
ніи дальше обходиться — будо-бы грѣхомъ
не простимъ. За добрий примѣръ до наслі-
дования пай намъ послужать нашій найближній
досѣдь. Всѣ вѣрий сини галицкої Руси мус-
ить становити одно однодушне, живо, орга-
ничне тѣло, тверде забороло проти всѣхъ

змагань и стремлень, пепріязніхъ рускому
народови и не схожихъ съ его идеалами на
родніми и культурными. „Національна Рада“
мусить обгорнути всѣхъ патріотівъ галиц-
кихъ, звести ихъ въ одну любовію и по-
спольнимъ довѣріемъ освящею родину, оду-
шевити ихъ ідею добра народу и на тѣмъ
поли загрѣти до постоїнної працї съ пов-
нимъ самопожертвованіемъ. Поль до дѣлания
широке, а великий просторы его лежать ще
заєдно облогомъ. Хочемо стати народомъ
крѣпкимъ и пристешії дѣйстній хосенъ країни
и державѣ, то лишь праця зъорганизована и
управильена свѣтлымъ проводомъ, може настъ-
до сеї цѣлі зблізити. Народы слабій, немочній,
безъ проводної гадки въ жигу политичнімъ,
веденій по мановцяхъ дипломатіи и въ той ді-
пломатії шукаючі для себе спасенія, не при-
ходять до силы. Сила та спочиває въключно
въ позитивній роботѣ съ ясною, непозиченою,
не выфантазованою, а исторію оправданою
програмою.

Задачею „Національна Рада“ буде про то,
зробити народъ рускій широкимъ участникомъ
всѣхъ конституційніхъ свободъ. Съ Австрією
звязали галицкій Русини въ 1848 роцѣ свою
лучшу долю, свой національный розвѣдій и свою
будучину и „Національна Рада“ піде съ повною
свѣдомостею лишь тою простою дорогою, а
не мановцями. Ми пересвѣдченій, що добро
само-же держави вимагає скрѣплення елементу
русского въ Галичинѣ. Таке скрѣплення лежить
не менше и въ добре понятіомъ интересу країни.
Крѣпка Русь усунє всякий неприродний аспира-
ції розного рода шовиністовъ и управиль-
нити нынѣшній даже прикра межинародній
относини въ Галичинѣ. Она знищить вѣчне по-
сіянанье сильнійшого за правами слабшого,—
се головне жерело вѣчного антагонизму межи
обома народами, заселяючими нашу край. Ро-
бота така видається другої сторонѣ може й не-
пріязніюю, нивелюючою улюблenu „organicznу
ргас-у“ нашихъ сусѣдовъ, але она якъ-разъ
єсть запорукою красної и мирної будущини.
Щоби усувути тяжкій педугъ, есть неразъ по-
трѣбна и болюча ампутація...

Галицка Русь видить ясно, що насіннє
для неї часті ширшого користання зъ того до-
бра, якимъ утішаються прочі народы австрій-
скій. Въ тѣмъ змаганю не спинить еи ніяка
противна сила. И коли нынѣ повстало нова

інституція политична съ згаданою програмою,
то не яка друга потреба викликає єї, а духъ
часу и воля народу. Нардь рускій хоче жи-
ти своїмъ окремимъ національнимъ житіемъ
и мас до того пѣкимъ не заперечиме право.

При тѣмъ тѣшитъ насъ дуже отрадний
объявъ, що весь край принявъ заснованіе
„Національної Ради“ дуже симпатично. Одинъ
славно-звѣстній патріотъ зъ 1848 року пише
Выдѣлови сї щирѣ, сердечні слова: „Гадка, котрою
вы одушевилися, засновуючи нове та-
вариство политичне, одушевляла достойної па-
мати великихъ поклонниківъ Григорія Яхимо-
вича, на той часъ супрагана, и Куземского,
коли мы въ 1848 роцѣ приступили до зава-
дання „Головної Ради Рускої“, коли писалося
запроси на першій зѣвѣ рускихъ ученихъ
и коли на соборѣ Славянцѣ въ Праздѣ нашій
мужѣ боролися за признанье намъ окремѣн-
ності національної супротивъ такихъ Цѣнглев-
ичевъ, що кидали намъ въ очі: „Niemasz
Rusi w Galicy!“ Нускайтے же прото смѣло
покликъ свїй до народу въ свїй порвѣ, не оглядя-
ючись на іншого, бо за нами справедливость
Божа. Щасті Боже до патріотичного дѣла!“

Сі слова патріота-ветерана повинній по-
служити всѣмъ запорукою, що галицка Русь
ступила на добру и певну дорогу въ свїй
боротьбѣ за права народній, освінену духомъ
першихъ рускихъ мужївъ політичніхъ. Се
запорука удачѣ! И дія того, хто не малодухъ,
хто не індиферентистъ, у кого въ душі не
вигасъ ідеаль національної правди, въ кого сер-
це бੇється любовію до добра роскої бганицы,—
най спѣшить смѣло підъ прапоръ „Національної
Ради“, де мирна, неусыпна и легальна праця
для добра руского народу суть остаточною
цѣллю!

Тымчасовий Выдѣль уконституувався и
підъ проводомъ д-ра Олександра Огоновскаго,
професора львівського університету, взявся
до працї.

„Національна Рада“ далека єсть вѣдь якої-не-
будь ексклюзивности, — она стоїть на широ-
кій основѣ народній рускій, — и сподвига-
ючись, для патріотичного свого дѣла згромад-
ити всѣхъ вѣрнихъ синівъ Руси!

Хмельницькому єдиная, недѣлімая Россія*), 2.
Волимо підъ цара восточного православного Мі-
ковського, 3. 1654 (се-бѣ то рокъ Переяславського
договору) и 188 (рокъ открытия, котрою нема й
досі). Четвертія сторона мала бути безъ написи.
Комітетъ такъ перенявся тымъ щастию видуман-
нимъ новимъ пляномъ, що взявся жваво до
сторони. Поставлено три гранітові ступенії
(що й до нинѣ стоять докола стовпа цегляного)
и спроваджено доволі гранітовихъ бріль на
довершеніе будови задуманої. Мѣжъ тымъ комітетъ
очутився, що сего пляну третіго не по-
сыпали до потвердження царокого, тоже годѣ бу-
ло вести дальше роботу. Комітетъ виславъ от-
же сей третій плянъ цареві Александру III. Царь
передавъ сю оправу министру Толстому, а
сей зновъ поручивъ еи розглянуту будівничо-те-
хничному комітетові при міністерствії вну-
трішніхъ дѣлъ. Въ міністерствії однакъ нахо-
дилися два вже покойніи царемъ по-
твердженій пляни и тому міністерство предло-
жило цареві всѣ три пляни. Цареві припавъ до
вподоби другої плянѣ (камінного кургану) тому
ї вибравъ єго. Комітетъ за-для такого рѣшення
царського опинився въ вельми труднімъ полож-
енню и не знає, що почати, бо вся робота дотен-
нія пропала, архітекторъ ніякій не хотѣвъ

піднятись будовлі камінного кургану та въ
касѣ комітету не осталось анѣ рубля. Такъ по-
чавъ комітетъ въ цѣлковиту безпорадність и
безсильність, а Богданъ Хмельницький стояти-
зашильованій наче на позорищі Богъ знає до
якого часу и на якій конецъ! Цѣкава рѣчъ, чи
царь Александеръ III, підчасть свого послѣднього
побуту въ Кіевѣ бачивъ, въ якому станѣ находит-
ся памятникъ и що на те окажавъ?

Зъ площа Б. Хмельницького пішли въ на
другій єї конецъ въ Михайлівську часті гори-
вніго города, отвѣдену отъ Старого-Кіева Бори-
чевимъ вивозомъ, щобъ звѣдати поставленій
тамъ въ 1108 р. вел. кн. Святополкомъ II (Ми-
хайлівомъ) монастиръ Михайлівський. Церква мо-
настирська зъ верха вельми подобна до Софійского
Собору а еї 15 бапт. побити були ще накладомъ
в. князя золотою блахю и тому ще лѣтописецъ
Несторъ назавъ єго Золотоверхимъ. Мѣжъ осо-
бливостями замѣтна въ церквѣ дорогоцінна до-
мовина съ нетлінними мощами св. Великомуч-
еницѣ Варвари, перенесенныю єю зъ Царгороду
грекою царївною Варварою, подругою в. кн.
Святої Софії. Прочане охдяються громадно, щобъ
поклонитись мощамъ чудотворнимъ св. Варвари.

На тихихъ ходахъ збігла менѣ бльша по-
ловина середи. Мѣжъ тымъ стало вже звѣстно,
що царь має приїхати въ пятницю вечерь. На-
рожній мури улиць вкрити мосою оповѣстокъ
и отозвій городської поліції, генералъ губернато-
ра и і., котрими визвано людність Кіева до
піддержання публичного порядку и заповѣдано

строгі мѣри на олучай єго нарушення. Въ Кіевѣ
появляло якимъ душнимъ воздухомъ. По улицяхъ
снувалася безлѣчі поліцейскихъ, жандармівъ и
военных

[Переглядъ часописей.](#)

(„Сад“ по причинъ криза рѣвничи. Шо
доподобно и „Кијевъ и Глазовскъ“ о по-
важливъ спроводу въ Симбирска въ „Кро-
мѣ и Симбирскъ“ про автъ въ Штра-
сбургъ въ Европейската?)

Всё чищеюю деревенской сажи часами пла-
чешь на краю рельничу въ нашимъ краю. Края-
такъ одножъ не есть лише нашимъ лихомъ;
акръ въ Европѣ то олжо съято: Америка и И-
ндія, при свободѣ ввозу продуктъ рельничихъ въ
границы европейскихъ державъ, всюды щадили
европейское рельницество. Збоже у насъ начувано
дешева: «за пару» (шеницѣ и жита) платить
купецъ по 10—11 зр., а въ денежнихъ сторонахъ
и купувати не хоче, бо бѣ сажъ при застое
торговой зерномъ за маи збутку. Паны-дѣдичи
въ остатныхъ лѣтахъ кинулись до управы хмело
и чило жоргбъ, задолженыхъ хмелемъ въ остат-
ныхъ лѣтахъ значно зросло въ Галичинѣ. И що-жъ
въ того? Що торбкъ паны выходили на толь
добре, бо за сотнаръ хмело брали по 130 зр., а
саго року готовый бѣ продати и по 50 зр., та
какъ не дає й не купуа. Бѣда паниамъ, бѣда и
дробныи господарямъ. Якъ довго тая криза по-
тигла, годъ вгадати; кобы только не за довго,
бо потягна за собою велику руину въ краю. Ко-
трый господарь — чи то великий, чи малый —
не має довгу, може що якъ такъ дыхати, але ко-
трый хлѣборобъ задолженый, тому теперь голова
солже: потребуешь на житъ, потребуешь на оп-
лату податковъ, — на се може бѣ ще и выстъло-
ба, але-же бо плати ще й раты чи проценты! На
се вже зовейши не выстас — и панський та
селинський землї ждутъ хиба на лвіціацію.
Але й земля подешевѣла, для того, що рельницство
не выплачуєся. Взались въ денежнихъ сторонахъ
на выпасъ худобы на такихъ земляхъ, що перше
були підъ орку, такъ що-жъ и се не выплачуєсь,
бо худоба дешева. Куды кинь — то клинъ; и
туды горачо, и люди болічо. Паны дѣдичи зѣз-
дятся въ поодинокихъ сторонахъ краю и радять,
якъ ратуватися зъ бѣды, и звычайно отъездить
съ тымъ, съ чимъ приїхали, або постановлять
занятія яку тамъ спілку, зъ котрою, якъ звы-
чайно незабавомъ показуєся, не буде нѣякого хо-
сна. Въ дѣль топ рельничкои кризи забравъ го-
лосъ оногди краковскій „Слав“ и хоче не сподѣ-
ваюся, щобы зъ причини еи въ нашому краю
выїшла якась больша руина економична, якъ въ
другихъ краяхъ и державахъ Европы и. пр. въ
Нѣмеччинѣ (у насъ —каже „Слав“ — дася по-
зичка гвіпотечна звычайно ледви до половины
вартості землї, а въ Нѣмеччинѣ и до трехъ че-
твертінъ), то все таки бачитъ, що нынѣшня кри-
за рельничъ може натворити богато лиха въ боль-
шихъ поспіষахъ (о тихъ „Слав“, яко панській
органъ, говоритьъ). Яка-же тому зарада? На охо-
ровий мыта — кажа — нема надїї; остає лише
одна рада — ѿщадибуть. Личній потреби пановъ
мусить бути по зможѣ зредукованій ad minitum.
Але кромѣ того не може промовчати одного цѣ-
кального обѣзу змаганнія до ѿщадності такожъ въ
господарцѣ красобї. Именно паны-хлѣборобы Тер-
нопольської землї въхалися на нараду и логово-

давъ я, что треба самому пойти въ участокъ (полицейскій комиссаріатъ) и тамъ представити овой паспортъ. Я такъ и зробивъ, однакъ съ тыльной стороны легка справа, якъ менѣ здавалось. Этъ участокъ, де я, миножодомъ оказавши, побачивъ неодинъ живый типъ Гоголевскихъ або Квѣтчныхъ творбъ, отослали мене въ городоку полицію съ бланкомъ, щобъ тамъ написали, чи нема якомъ перепони за-для моего выїзду. Подавши паспортъ съ бланкомъ въ бюро поліції, мусить я подождати въ „приймнїй“. Салля була невеличка, на серединѣ стоявъ великий зеленый стілъ, за котримъ дримавъ якісь поліцейскій, сперши голову на стілъ. Часами подводивъ бпь важку очевидно бтъ безсонності голову, а его заспаній очі заходили бѣлкомъ и надавали цѣлой его постілі якогось отразливого виду. На стінѣ, насупротивъ входовихъ дверей стоявъ бтъ стілъ аж до помосту півальованый портретъ царя Александра II. Лѣвобочь въ углу „приймнїї“ висівши образъ Богородицѣ Казанской*), правобочь ма-ніество тепершнього царя, а на правай стінѣ его портретъ. Доставши изготовлену картку мусить я знову вертати въ участокъ, зъ отки по склоненію машинальному — та же карточка

*) Ты въ публичныхъ льокаляхъ стрѣчавъ я образы Пр. Богородицѣ и. пр. въ поченальной сали на дво́рца землемѣрца, де й жидова та иные люде седмы та вештались въ кирпичахъ.

рились до того, что наша автономія за дорогое
быть коштує. Они після „Сзас-у“ таємъ и бр
кували: „Удержанье однож разы повѣтовой кош
тує 10.000 зр. Коли бъ для щадности злучти по
дай разы повѣтовой въ одику, то замѣсть 700.000
зр., въдаю-бы лише 250.000 зр. въ рокъ. А съ
же не збѣгна щадность“. Потому самъ „Сзас“
бъ себе заличає, що галицька автономія за до
рога. „Край нашъ, — каже, — давгаючи на
собѣ тиагарь индемізації (націоналом — Ред.)
устроиши собѣ інституції автономичній дале
ко почтомульше, якъ есть инишій краль австрій-
ской монархії.“ Потому „Сзас“ дає зрозу-
мити, що биъ не есть противный переве-
деню щадности въ такомъ напрямѣ, якій про-
произвіяся на зъездѣ Тернопольскихъ пановъ, але
розумѣється, треба-бъ винайти такій якійсь *modus*
щобъ „автономія“ на той же потеріла. Ну, та-
ке застережене зъ становища кожного Поляка
вполнѣ зрозумѣле: наша автономія — то власни-
во колишня „*zloty wolnośc*“ польска; але все та-
ки оно цікаво, що коли заболѣла пановъ кишень-
то й почали бодай думати щось на тематъ щад-
ности на полі автономії. До недавна про те годі
було кому й подумати: такого заразъ називали
реакціонеромъ, ба й зрадникомъ... „Соймъ —
каже підъ конець „Сзас“ — сего року повинен
застановитись надъ економичними справами краю“
Певно, що повиненъ! — але по перше, чи буде
мати на то часъ, а по друге, чи навѣть хоч-бы
застановлявся, есть въ станѣ выдумати що-небуди
путь. Ми не маємо великої надїї. На що може
жемо мати надїю, то хиба на то, що сегорбчны
соймъ ще підвищити додатки до податковъ; ма-
ємо надїю, бо львівскій повѣ-урядовий допису-
ватель „Сзас-у“ заздалегдь уже підготовляє кра-
до того подарунку. Панове послы, хочь може
не съ надто великою охотою, а таки конець-кін-
цівъ згодатоя на то підвищене. Для 27 ж-
ловтня с. р. — якъ довѣдемося зъ „*Kieg-
Rzeszowskого*“ — пис. Адамъ Єнджеевичъ перед-
своими выборцями-селянами въ Ряшевѣ въ той-
день такъ ихъ потѣшивъ: „Я буду, каже, з-
тымъ, щобъ додатки до податковъ не підвишу-
вати, на сколько се буде можливо.“ Ну, розумѣє-
ся, пану Єнджеевичеви передъ выборцями-селяна-
ми випадло такъ по адвокатски закрутити, але
що биъ вже напередъ мігъ додати, що въ галиц-
кому соймѣ: „не підвищити — буде неможли-“

Мы згадали про справоздание посольске п. Енджеевича въ Ряшевѣ и нашій читателю запечатлѣтъ цѣкавѣ, що то тамъ було. „Когдѣ Rzeszowski“ доносить въ тойъ дѣлѣ коротко, а все-же таки цѣкава рѣчъ, що п. Енджеевичъ на самомъ втоурѣ своєї промовы похваливъ селянъ-выборцѣвъ за те, що повибрали до сойму пановъ-дѣдичѣвъ, бо то, мовлявъ, сведчить о довѣрї и гармонії міжъ хаткою а дворомъ. Потому п. посолъ розмалювавъ въ дуже яскраво-рожевыхъ краскахъ то спасеніе галицкого люду селянського „клюбъ селянокій“ въ соймѣ, и назвавъ його „органомъ информаційнимъ“ сойму (хтоби не зазнать, якъ и що, та зъ великого поважання для того „органу информаційного“ при самой згадції титулатури скоптилъ бы шахинь рѣдкимъ!)

записали въ паспортъ, что нема нѣякои перепонки за-для моего выѣзду зъ Києва. Посля такихъ го-дивныхъ ходовъ отъ бюра до бюра, зъ участка въ поліцію и зновъ назадъ, я зайшовъ ще въ книгарню, щобъ покупити собѣ деякій научній дѣ-ла. Розорощавши съ матерію рускихъ городовъ пустивъ я съ милыми враженями въ дорогу та-жочь не ослигнувъ намѣреной цѣли, не жалував-шъ труду, нѣ накладу. Въ Подволочискахъ лучи-лась менѣ ще смѣшна стрѣча съ мытовымъ коми-саремъ по вашої оторовѣ. Переглядаючи мой клу-нокъ съ книжками такими товстыми якъ: Указа-тель кіевской археографической комисії (Имен-географическія), Архивъ Югозап. Россіи, Исторі-слов. литературъ Пыпина и Спасовича и т. и- якось зачудувався онъ та пытає: „Na co Ra-tylo książek“.¹ „Вже-жъ, кажу, не для забавки тольки для науки“.² „Ale ty le?“³ „Ну, я-жъ ужъ свого заводу интересуюсь наукою, та въ книжкахъ и цѣла моя пріемнѣсть“, отказавъ комисареви. Опосля мы разговорились ширше, комисарь не только порозумѣвъ потребу книжокъ але попросивъ ще, щобъ ему дати одну книжечку которую я мавъ у двохъ примѣрникахъ.

Си мои споминки и враждения сплюснъ я, че
може мѣжъ нашими Русинами, що люблять вы-
хати за границю, найдутся люде, що наберут
охоты скорше познати свое, якъ чуже, та мож-
тогдѣ вправишишъ перомъ опишуть то, що мо-
же заняти серце и умъ каждого Русина.

„Было то, како, тому какбови селянському, требодикувати, що ликвидацію рустикального бандоведено до порядку”... Ну, о той „порядку“ нема що говорити, — се дѣло звѣстне. Той „порядокъ“ доси не пролившися въ такомъ свѣтѣ нѣкъ що певно проявится... До вечера тутъ далеко. Хто зъ задовженихъ господарей будь силъ въ хвили ликвідації сплатити довгъ, та користавшися изъ знижки листовъ дожнихъ и плативъ; теперъ певно сплаты чимъ разъ меншають бо тіл, що що надѣялися помалу вилѣти зъ дому, за-для „тяжкихъ часобъ“ (збоже по нѣчому худоба такожъ не въ цѣнѣ) не можуть ратуватися; а що вже говорить о той великої маси довниківъ, що то заразъ въ першої хвили ликвідації банку оказала: „най ся дѣє Божа воля!“ бо видѣла, що й анѣ гадати про сплату довгівъ нынѣ жде ліквідація грунтівъ! Замѣсть вмогати въ себе „порядокъ“ въ той дѣлѣ, красно будо вдумуватися въ цѣлу грозу недалекої будущини и глядати дошки спасенія!... Дальшѣмъ зъ справоздання того п. посла, що коли заявивъ обѣ той, що „клюбъ селянській“ стоять за обмеженіемъ подѣльности грунтівъ, выборцѣ селяне забирали голоство и говорили всіко: одинъ були „за“ неподѣльностею, другий „противъ“. Тутъ пригадаемо, що колись то при ухажї подѣльности грунтівъ въ соймѣ послы селяни убивалися за нею и тѣшилися зъ неї. Підѣльнець що й то не завадитъ згадати, що селяни жалувалися передъ п. посольмъ на розній криводатковий, але въ той дѣлѣ выручувавъ посокомисаръ ц. к. староства, выказуючи сейчасъ сяянямъ, що нема имъ нѣякої кривды. Для поясъ бачимо, часомъ велика выгода и зъ ц. к. комисаря. Але яка то вже выгода мусонть бути, якъ справоздавець посолъ и ц. к. комисаръ або й староста стоять передъ выборцями яко одна и та сама особа! Панъ Штрассеръ, новий посолъ сгородчанській, може сердечно тѣшитися, коли нимъ вѣхто не тѣшиться.

Про самъ выборъ въ Богородчанахъ. Солтвинѣ доси нѣчого близшого не знати: можна гадуватись, що побитї Русини або соромляють ихъ кандидатъ дѣставъ всего 13 голосовъ нѣяково имъ про выборъ писати, або готовляють протестъ та збираютъ матеріалы и не ютъ часу. Але сякъ чи такъ, а мовчанку въ годѣ похвалити. Одна жаше „Kronika Staniswowska“ открывая намъ тайну, що дѣсталася Богородчанъ письмо обѣ тѣмъ, якимъ способомъ ц. к. староста Штрассеръ „здобувъ“ себѣ маєдатъ посольскій. Только-жъ того письма не можна друкувати, бо наведений въ нѣмъ про выборъ старости такій факты, що редакція могла бъ наразитися на процесъ; мусьла отже впередъ выслана мѣсце чину довѣрочныхъ людей, щобъ все доказанно розолѣдили. Може бути, що ще довѣдаємося дешо цѣкавого, якъ то такъ сталося, що кандидатъ „Русской Рады“ дѣставъ всего ажъ 13 голосовъ! Оно и напередъ можна не помыливши сѧ сказать, що де ц. к. староста кандидує, тамъ бувають при выборѣ всіхъ... тес... Але-жъ зновъ щобы кандидатъ „Русской Рады“ въ такому добромъ, чисто-рускомъ окрузѣ, живучій въ самому центрѣ округа оти і могучи розвивати агитацію, дѣставъ всего голосовъ противъ 102, — тому певно муся бути і інші ще причини. Дѣялись сего родива выборчий і въ Золочевѣ, і въ Бережанахъ і въ Збаражі і въ другихъ мѣсцяхъ, а все таї сов. Рожанковскій, д-ръ Савчакъ, о. Сѣчинський і другій, що були въ своїхъ округахъ, дѣстава импонуюче число голосовъ... А п. Штрассеру прійшла такъ легко перемога надъ о. Алексеемъ Заклинськимъ!

Оповѣщеніе

Доходить до насть жалобы въ одншкольного округа, що тамошний инспектор окружный приказує учителямъ, навѣть тамде въ школѣ есть языкомъ выкладовымъ языкъ рускій, — учити при науцѣ недѣльной въ языцѣ польскомъ. Подаемо учителямъ школъ народныхъ до вѣдомости, коли дѣйство такъ дѣвся, то инспекторъ такъ работить на свою руку, бевъ припорученя а уповажненя высшои власти. Учитель обовязанъ держатися строго истнующихъ приписовъ. т. в. якій языкъ выкладовый есть въ школѣ такій має уживатися такожъ и въ науцѣ недѣльной. Переступаючи сей законъ, суть предъ влащею отвѣчальны.

ДОЦИСИ

Зъ Перемышля

(Торжественный обходъ 14-тыхъ роковин
вступленія еп. Іоана Ступницкого на перемы-
кій престолъ владычій и врученія ему епа-
хіальнымъ клиромъ пропамятного альбома
Въ второкъ дня 27 жовтня с. р. бувъ Пер-

мышль свѣдкомъ незвыклого торжества, за
тѣмъ бо дни обходжено тамъ 14-го рожденіи
вступленіи на владычій престолъ еп. Іоана
Ступницкого. Той день выбралъ клиръ чар-
хіяльный разъ для того, щѣбы завести помы-
родно свою преданность вовлюбленному архи-
пастыреви, дальше, щѣбъ дати доказъ прими-
теріальную подмогу въ дѣлѣ великодушнаго об-
новленіи храма Божаго, который нынѣ стави-
окрасою Перемышля и вси австрійской Руси.
Торжество розпочалося службою Б. въ обновль-
номъ храмѣ за здоровье еп. Іоана; бѣ служиль-
ши пралатъ Матковскій въ сослуженю діако-
нівъ за здоровье еп. Іоана и въ присутствіи
Собору крылошанъ въ своихъ стаигъ, ино-
гихъ урядниковъ съ самымъ президентомъ ц.
к. суду, многихъ учителѣвъ, достойной роди-
ны епископа, интелигенціи, мѣщанства та се-
подъ проводомъ почет. крѣл. декана порожниц-
кого Якова Нероновича.

Преходошій співъ пітомцівъ съменища
єпархіяльного розлягався по церквѣ, а на ла-
стровій, все молилось за здоровлье и довгій зѣ-
та архієрея, а въ кінці бтспіввано ему сердеч-
не „многая лѣта“. По богослуженю вирушаю-
сь храму: народъ сельскій и свѣтска та ду-
ховна интелигенція и моя велика струя по-
плыли черезъ улицю Владычу и Добромиль-
ський трактъ до архієрейской палаты, щобъ
тамъ еп. Іоану вложити свои желанія. Въ име-
архієрееви пропамятного альбома промовивъ
молодечимъ духомъ силенъ умомъ и тѣломъ
85-лѣтній старикъ-ветеранъ въ праці для св.
церкви и народу руского, кръл. о. Яковъ Не-
роновичъ тими словами:

Преосвященный Архірею! Всес любезній.
шій вашь Отче Владыко! Высланій клиръ
богоспасаю мої епархії перемиської, остаючої
подъ Вашимъ всемудрымъ правленьемъ, ста-
во передъ лицемъ Вашимъ, щобъ у стбъ
Вашихъ, всес любезній нашъ Отче и Князю
церкви, вложити чувства горячои его для Васъ
любови и сыновской преданности, а за приве-
денье престольного храму до принадлежного
ему блеску найсердечнійшу подяку. Словнаю-
чи сей милый для нась обовязокъ въ дні
14-тихъ роковинъ торжественного вступленія
Вашого на славный престолъ Владыкъ пере-
мысікъ, прійм'ть (показуючи на прехорошо
выроблене двома жъсто-деканами держане альбомъ)
сей смиренный даръ въ доказъ тихъ горячахъ
чувствъ, якими епархиальныи клиръ къ Вамъ
относится. Будьте увѣреній, що весь клиръ
епархії въ нынѣшній хвили сердечно молить
Всевышніго, щобы крѣпивъ Ваші силы, ябы
Вы нашою епархію въ хосенъ св. церкви и
славу русского народа управляли ще многі
премногі лѣта!

Поважнъ передъ тою промовою декотрі
члены депутатії дізналися, що еп. Іоанъ по
случаю благословенія престольної церкви пода-
рувавъ бувъ иаъ свого скудного майна для
аепархіяльного и епархіяльного вдовично-сирот-
ского фонду по 1.000 вр. а. в., то безп-середно
по той промовѣ забравъ ще голосъ старо-соль-
скій деканъ, о. Витошинський, и подикувань ар-
хієреї за „такъ гойний даръ, который зможе
не одну слёзу въ знидѣлыхъ лицъ священи-
чихъ вдovъ и сиротъ отерти“.

На видъ той правдивои щирости тронутый до слѣвъ, отвѣтивъ Преосвященый:

„Неописаною радостею переняте серце мое,
коли бачу тутъ передъ собою Васъ, возлюбленный мои въ Христѣ дѣти, и чую въ Вашихъ устъ заявленье горячихъ чувствъ, які
Вы менѣ вволили принести отъ дорогого менѣ
клира епархіального. Чи я заслуживъ себѣ
на таке признанье, Всевышній серцевидець
да буде тому судію! Ему наилучше вѣдомо,
якъ съ честными намѣрами вступивъ я на
престолъ, щобъ надъ добромъ церкви, клира
и народу трудитися; а о сколько сповнивъ я
тую задачу, най посвѣдчать тіи, що близше
мене стояли. Яке впрочемъ было мое правле-
ніе епархію, осудить будучибеть, коли мене
не стане. Радость моя сегодня тымъ больша,
що весь клиръ епархіальный узнає мою для
него вычливость. Бували, правда, выпадки, хочъ
рѣдкій, що я противъ декотрихъ менѣ подчи-
ненныхъ неравъ трохи и остро мусівъ высту-
пiti, — однакожъ хто зnae, якъ строгою есть
дисциплина духовна, що нѣякои не терпятъ
пощады, той узнає, що и само най теплѣйше
серце въ декотрихъ случаяхъ мусить покры-
тися поволокою той строгости для виновни-
ковъ, — и сповнивъ лишь обвязокъ своего ар-
хипастырскаго званя. Най буде Вамъ такожъ
вѣдомо, що я постановивъ въ праці около до-
бра си. церкви, клира и народу провести и
прочий днї житя свого, — я не пощаджу для
нихъ нѣ силъ духовныхъ, нѣ тѣлесныхъ. Сер-
дечно Вамъ давнюю, мои милій Други, за тую
милую радости, яку Вы менѣ сегодня зготови-
ли. Подикуйте отъ мене и прочий моїй Па-
стѣ. Благословеніе Боже да спочине на Васъ
всѣхъ и родинахъ Вашахъ отъ рода въ родъ

въ многая и благая лѣта!"
Въ часѣ обѣду, даного архіереемъ въ
честь прибувшои депутаціи, надг҃ефѣли при-
вѣтнай телеграмы отъ капитулы Львовской,
отъ Ставропигійскаго института, пітомъ въ
съменища Львовскаго и другій, а по отчitanю
ихъ поднѣсся въ мѣсяця пралатъ Литинський
и въ доншдй бесѣдѣ высказавъ мѣжъ іншими
превелику васлугу архіерея въ справѣ обновы
катедрального храму, якъ такожъ и превелику

вдаку, якою клиръ всеи епархії для него певнатий. „Небавкомъ — говоривъ дальше до-стийний бесѣдникъ — посередъ города Пере-штина здѣшненій буде дѣмъ, въ которѣмъ наше молоде жѣноче поколѣніе побирати-ме поживу духовну, отѣтну вымогамъ нашої церкви и народноти“. Занимаючу бесѣду свою заканчивъ бѣнъ желаньемъ, щобъ Богъ укрѣ-пивъ силы Владыки и дозволивъ ему радуватись плодами поѣзуа своего. На се отказалъ Владыка съ величимъ одушевленiemъ:

„Съ хвилею, якъ я вступивъ на пре-столъ, звѣрнувъ я бувъ передовѣмъ вѣбръ мой на опушку престольну церковь. И хотій на разѣ не було нѣякихъ жерель, въ которыхъ далисьбы роздобуты потрѣбній фонды, я не у-падавъ на дусѣ, толькъ крѣпився гадко: да-вый волю дастъ и средства, съ упованіемъ отже на помочь Всеївшому приступивъ я до дѣла. И отъ жертвами моїхъ капітулъ якъ и всіго клира и народу епархіального вѣбрани стались гроші, кстрыми покръто хочъ въ боль-шой частіи превеликіи выдатки, якъ обнова храма за собою потягнула. Я повиненъ въ тѣмъ дѣлѣ поднести васлугу цѣлого Собора крыло-шавъ, передовѣмъ же архідіакона о. Юда-чинскаго, который неутомимымъ трудомъ, практикіемъ знаніемъ рѣчи бувъ менѣ вель-ми помоччій. Позѣтаще докончти будову и урядити прилеглу каплицю св. Николая, та-якъ Богъ позволить на весну храмъ освятится. Ще одна важна справа занимаетъ мене безна-ставно, — то справа дѣвочого воспиталища. Щоденій досвѣдъ поучас настъ, якъ велико ро-мъ отнесинами, то прѣдмо — якъ я тобъ за-уважаю уже при посѣщеніяхъ епархії — до того сумного досвѣду, що выхованье нашихъ женщінъ въ многихъ взглядахъ дуже забочене, съ духомъ народу въ его змаганіяхъ на поли-культурноти зовсѣмъ неизгѣдне. Думаю, що не помилююсь, коли выскажу, що неодна женщина таєрѣніймъ выхованьемъ стала диво-гладомъ середъ нашої суспольности рускої, а всему тому причиною недостача выхованія женщінъ въ природнѣмъ дусѣ народнѣмъ. Сїй недостача має зарадити введеніе въ жи-тье воспиталища дѣвочого, кторымъ то дѣ-ломъ вже ставъ зениматися пок. крылъ. Кор-дасевичъ, а котре, треба надѣятись, при помо-чи Божій, при сподѣланію свѣтлыхъ членівъ моїхъ капітулъ и всіго клира та народу епар-хіального я довершу. Коли бажанье мое спові-нется, коли стане зреалізоване то, чого такъ горячо забажала душа моя, тогдѣ охотно скажу ѿ правднимъ Симеономъ: „Нынѣ оту-щашися...“ Богъ да благословить Вась и весь клиръ моїхъ епархій и надѣлить свою ласкою таєрѣній и подвигахъ для добра церкви и дѣвочного Вашѣй паства народу въ многая лата!“

Словъ сїй тронули до глубини всѣхъ при-сущихъ. Всѣ розпрошалися съ слѣзами въ о-чечь съ любими владыкою. Згадка на се торжество останеться дово въ серці и памятіи тихъ, що мали щастіе бути учасниками єго.

Ще слобіце правди кіевской „Зарѣ“ про вандровку.

Въ ч. 203 „Зарѣ“ появилась отповѣдь на нашу статью, замѣщену въ 98 ч. „Дѣла“, въ справѣ вандровки рускої академ. молодежіи, котро зовсѣмъ не була писана въ той цѣлі, щобъ глумитись надъ поглядами кореспондента „Зарѣ“, а намѣряла выкликати безъосновноти єго поглядівъ, будто вельми реальноти. Зъ другої єго статії въ 203 ч. „Зарѣ“ виходить, що мы зовсѣмъ справедливо, на єза для „глум-ленія“ назвали єго выводы „резонованіемъ въ-в зелено столицѣ“. Рѣчица въ нашихъ по-глядахъ основна; мы обстаемо при своїмъ въ 98 ч. „Дѣла“ выложеніемъ поглядівъ на задачу въ результатіи вандровки, якъ можна осягнути середъ обставинъ, коли мѣжъ тимъ ко-респондентъ „Зарѣ“ конечно радь-бы въ нихъ мати справедливий исторично-етнографичній експедиції за-для „основателевого знакомства съ краемъ“. Кореспондентъ „Зарѣ“ зовсѣмъ обви-на видалъ нами результаты и вплывъ вандровки на розбудженіе и освѣдомленіе націо-нальне рускої суспольности (такъ интелиген-ція якъ и простолюдія); появъ на концертахъ и вечерицахъ „нѣсколикъ (?)“ мѣщанъ, хотібы и привѣтствовавшихъ путешесвенни-ковъ „нарочитими“ стихами“, не має поєла єго аумки нѣякого серіозного значенія, а „народъ, простой, сермяжный“ бувъ только случайнымъ пратлемъ різныхъ декламацій и танцевъ“...

Не думаемо отже въ другу повторити того, що мы сказали въ ч. 98 „Дѣла“ о хо-гемъ вплывѣ и доснглѣмъ значеню вандровки для національногого розбудженія сусполь-ності рускої, коли кореспондентъ „Зарѣ“ хоче оставатись при своїмъ „прежнемъ мінѣнію“, коли для него все то редукуються толькъ до „нѣ-сколько новихъ впечатлѣній“, коли днѣ не добають въ тѣмъ нѣякихъ серіозныхъ резуль-татовъ. Мы, тамъ здається такожъ ясно выказа-ли, що й для познання краю и народу ван-дровка не вишила такъ зовсѣмъ безплодною,

якъ думавъ кореспондентъ „Зарѣ“, хочъ не на-громадила етнографичній матеріаловъ, що для вандровниківъ середъ обставинъ въ зга-данії числа широко виложеныхъ не було можливо.

Теперь хочемо толькъ отповѣсти на де-якій новій замѣтіи кореспондента „Зарѣ“. Ему дивно, чому для вандровки бувъ виложеній таєк обширній районъ, та чому вандровники не розбились на дробній отдельній, котро могли бъ розбрати частинами виложеній районъ и такъ вихіднівавати для научныхъ задачъ дводнедній речинецъ. Се зовсѣмъ природно и похвально, що молодѣжъ стараєсь свою вандровкою обнати по змозѣ якъ найширшій ре-йонъ, щобъ цѣла та сторона могла покористу-ватись тимъ случаємъ, почути руску пѣсню, руске слово, а тимъ звѣлекризована, пробудитись до нового житя. Зъ той причини муз-еїли вандровники держатись громадно, инакше годѣ-бѣ приналежно вилонати хоральна про-кції, котро все-жъ таки становили головну частину програмы. Де се було можливо, тамъ дѣйстно роздѣлювались вандровники на отдельній поменшій (якъ н. пр. въ Хоросткова: до Копычинець и до Увилы), а все-жъ таки и мен-шиими отдельніми годѣ имъ було задержуватись на досвѣдѣ часъ въ однѣмъ мѣсці вже за-для значнѣїшихъ коштівъ прожитку. Впрочѣмъ хочь-бы такі отдельніи и досвѣдѣ часъ задержуватись въ однѣмъ мѣсці, то въ тогого не виль-шовъ бы лѣпшій результатъ, якъ то кореспон-дентъ думавъ „въ видѣ етнографичніхъ ра-ботъ“. Ми тутъ мусимо зновъ повторити дав-нѣїше вилказаній слова (однакъ не щобъ глумитись а зовсѣмъ серіозно), що треба на рѣчи глядѣти реально, розважати єсть фактичній об-ставини, а не робити піаны за зеленымъ столицомъ. Звѣстна бо рѣча, що часъ жинивий найнекористайшій для етнографичної роботи, бо тогдѣ крѣмъ калѣкъ та дѣйтей все въ полі буть досвѣдка до позної ночі, а навѣть въ недѣлю та свято після богослуженія та короткого супочинку все заняте господарствомъ. До такої етнографичної роботи найкрасішій часъ въ позної осені або въ зимѣ, часъ, коли молодѣжъ виїздить на Розѣдо або Великденъ. Однакъ и тогдѣ робота етнографична може у насъ бути толькъ доры-вочна, бо вѣдь товариство им. Шевченка, котре було-бѣ передовѣмъ до того покликане, нѣ Академичне Братство (єго етнографичній кружокъ) не уложили програмы для систематич-ної роботи етнографичної, котрої вилонати въ значнїй часті залежати-бѣ отъ грошевихъ засобовъ, якими мы не повеличавамо. Въ той послѣдній обставинѣ отже й головна причина, що Галичина мало розвѣддана етнографично, бо мы не маємо до розпорядимости средствъ, якъ мак Краковска академія наукъ або якъ макъ кіевскій отдельній географичній общества. Мимо того однакъ зовсѣмъ нѣумѣтній до-кодъ кореспондента „Зарѣ“, що Русини ожи-дають утворенія академії або географичногого общества, а за нихъ мусить робити Кольберги! Сей докодъ свѣдчить наглядно, якъ ко-респондентъ „Зарѣ“, котрої дораджує намъ заводити всѣлякі реформы, мало знає нашу обставину народнїй. Кольбергови належити признанье за єго етнографичну роботу про Поп-кутье*) такъ само якъ Новосѣльскому за ви-даній свого часу Lud ukraiński. Однакъ таєк на Українѣ не потребували выруки Новосѣльскаго, такъ и Русини галицкій, буко-винській та угорскій не дармовали та не спу-скались на лежаній хлѣбъ, якимъ макъ ви-впасти въ милости польскихъ етнографовъ. Кореспондентови мабуть не вѣдѣтній матеріалы етнографичній нагромаджено въ розныхъ вы-даніяхъ нашихъ, якъ н. пр. Труды Вагилеви-ча въ Русалцѣ Днѣстровській, въ Часописи Ческого Музея, въ Варшавской Бібліотецѣ, И. Гальки Звѣчай и обряды въ надъ Збруча, I. Лозинь-скаго, В. Навроцкого и М. Цара описи руско-го веснія, А. Торонського Русинъ-Лемкі (въ Зорѣ Гал.), ІІІ. Саламона Коломийки и богато іншихъ дробніхъ матеріаловъ, розкиненыхъ въ Вечерницяхъ, Метѣ, Правдѣ, Зорѣ и і. ча-сописяхъ. Однакъ се повиненъ вже кореспон-дентъ „Зарѣ“ конечно радь-бы въ нихъ мати справедливий исторично-етнографичній експедиції за-для „основателевого знакомства съ краемъ“. Кореспондентъ „Зарѣ“ зовсѣмъ обви-на видалъ нами результаты и вплывъ вандровки на розбудженіе и освѣдомленіе націо-нальне рускої суспольности (такъ интелиген-ція якъ и простолюдія); появъ на концертахъ и вечерицахъ „нѣсколикъ (?)“ мѣщанъ, хотібы и привѣтствовавшихъ путешесвенни-ковъ „нарочитими“ стихами“, не має поєла єго аумки нѣякого серіозного значенія, а „народъ, простой, сермяжный“ бувъ только случайнымъ пратлемъ різнихъ декламацій и танцевъ“...

*) Въ Тернополі, Конопківцѣ, Хорошковѣ, Кошичніяхъ, Ніжнівѣ и т. д. мѣсть кореспон-дентъ „Зарѣ“ бѣльше число добавити, якъ нѣ-

Чубинський, котрої обѣхавт-бы весь край, вѣбравъ, упорядкувавъ та видає нагромадже-ній матеріалы. Сеї задачи трудно однакъ на-виявувати вандровцѣ рускої молодежі. Она ро-бить свою и робит такъ, що і сучасна и бу-дуча суспільноти руска толькъ єсть почестю а-гадувати-ме дѣяльноти рускої молодежі въ тѣмъ напрямѣ, а верно нею сїяніе видає стократній плоды, котроїмъ исторія отродженія Русиновъ австрійскій признає серіозне значеніе.

Ол. Б.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Комісія буджетова делегації австрійской) розпочала дні 3 с. м. свою засѣданія. На рефе-ратъ пос. Матуша старається міністеръ вѣйни дати поясненія що до стану здоровя въ войску. Після єго погляду станъ сїй значно поліпшився, чого доказомъ статистичній дати, вилоказують такъ смертельності въ войску якъ і роди недугъ; і одинъ и други значно зменшилися. Въ войску за-ведено теперъ лѣпшу службу санитарну, заведено вентиляція, лѣпший опалъ, кушель и т. д. Міні-стеръ вѣйни старається такожъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній поліпшеній, то все-таки позадобло єсть що зроблено а особливо въ Галичинѣ, де 12 баталіоновъ пѣхоти, 39 шкадроновъ кавалеріи и 6 батерій артилерії все що не макть помѣщена. Для того то звернувся міністеръ до військовихъ лѣкарівъ, що утворено въ цѣляхъ військовихъ окрему академію лѣкарську, але тому спротивилося угорске правительство; для того збѣльшено теперъ число стипендій для військовихъ лѣкарівъ. — Въ справѣ кватори-ко-вой, сказавъ міністеръ, що хочь и пороблено вѣзначній полі

Н О В И Н К И.

Коли такъ въ Константинополі збирається на раду всеоцільова конференція, народы на Балкані п'я на хвильку не усюкоються і не перестають приготовуватись хочь-бы и до кровавої та завзяткої борбы. О зброяхъ Туреччини мы вже дізналися въ посльдній чиоля. Сербія хоче вже і готова до війни не перестає ще зброятися. Недавно привезено до Бѣлграду 40.000 ручнихъ і богато мундурівъ зъ Берна на Мораву. Незадовго мають такожь надобити зъ Франції пушки снаряди Банжого а транспорти ихъ вразъ съ отповѣдною амуницією буде вносити около 100 візівъ залізничнихъ. Після пайновѣйшихъ вітів король Миланъ цосунувъ свою головну квартиру зъ Наша до Прота і сербське військо уставилось вже на самій болгарській границі. Въ виду такої ситуації въ Сербії не забуває въ Болгарії отповѣдно заabezпечуватися бѣль сторони сербської границі а війска болгарські на розказъ князя заняли позиції коло Царівроду-Драгомана, Терна і Видину, щоби тутъ не допустити можливого сербського наступу. Говорять однакожь, що весь наступъ військовий Сербії єсть лише пострахомъ вижиранимъ на то, щоби Болгарію змусити до подальшості, я не має звоїть такого характеру ворожого, якъ звичайно ему присвоюють. До такої самок демонстрації має належати такожь і виїздъ бувшого міністра війни а ополя російського аташе війскового, кн. Кантакузена, і сколо двадцять офіцієрівъ російськихъ. Мимо того заявляють Болгаре вже після і дръ Странській, що они готові і збройно виступити, наколи конференція не залагодить отповѣдно болгарськимъ справамъ. И въ Греції такожь не привязують великої важливи до конференції а зброя поступаютъ такъ дуже скоро. Грецьке правительство заявлює заявить, що оно згодито на status quo, але черезъ тихъ жуокъ бути управильено границя Евпру. Отповѣдь така на поту державъ значить только, що въ Греції не перестає думати о збройному виступленю. Такъ отже путаються справы на балканському півостровѣ а розвязанье ихъ буде чи не буде жуально тако бути якъ гордій ского худа.

Россія. «Гражданинъ» доноситьъ, что граверъ Толстой значительно зажилъ поздоровѣй и что вже сего тыждня начнѣтъ обнати управу министерства дѣлъ внутрѣшнѣхъ. — Побоя донесеніе до «Pol. Согр.» въ Баку ген. Аниченковъ заходится дуже ревниво около заглубленія моря Каспійскаго коло Баку такъ, чтобы и больши корабль могли тутъ приставать. Между Казиль-Арватомъ а Аскабадомъ працюють тысячъ людей надъ выкличеніемъ земли засаспійской, котра ще въ грудни сего року має бути готова. — Указомъ царскимъ збѣгъ князь Александръ болгарскій, яко ген.-лейтенантъ въ лаице арміи россійской вычеркненъ за лихти и ревночасно отобрало ему достоинство властителя 13 баталіону россійскихъ стрѣльцовъ. Св. синодъ предложивъ гос. советонъ проектъ заведенія въ Россіи отпочинку недѣльного

О. Николай Устільновичъ,

гр. кат. проходиша въ Сучавѣ и Буковинѣ-
скій десантъ, упомянутой для 22 жовтня (3
листопада) въ 74 роць життя а въ 47 свя-
щенства. Покойний излежавъ до піанії
шахъ душевнъ на галицкій Русі и бравъ
живу и чинну участъ въ всякихъ подви-
гахъ народныхъ. Въ первихъ рокахъ на-
шого народного розбудження, покойникъ от-
дався бувъ цілою душою трудахъ на полі-
тиції нашої літератури, а перенятый до глибини
душъ народного вдєсю, написавъ онъ тоды
найкрасшій своєї поезії и сповідання. Поз-
найшіше збитий обставинами часу зъ першої
своєї дороги, отповідної его талантови, по-
реоставъ писати и музъ его замовила на за-
вєсідь. Покойникъ бувъ членомъ многихъ
рускихъ товариствъ и інститутівъ, а ѿтъ
1861 до 1866 р. бувъ посломъ на сеймъ.
Усунувшись оттакъ ѿтъ життя публичного,
покойникъ все таки не переоставъ вітере-
суватися народними справами до поспільної
хвилі життя. Съ о. Николаемъ Устільнови-
чемъ лягъ въ могилу одинъ изъ тихъ бор-
цівъ народнихъ, що то першій отважались
наставити грудь за добро и волю свого на-
рода. Вечна за то наї буде пам'ять покой-
никovi а слава его на Русі наї переходати
зъ рода въ родъ!

— Засѣданье комисії фонду здовичо-сиротинського
булося у Львовѣ въ тую середу. Предсѣдателемъ
былъ. Бѣлецкій, подавъ до вѣдомости, що Преосв.
п. перемышльскій, Іоанъ, подарувавъ на пожноженіе
коренному фонду одинъ листъ заставный товари-
ства кред. земскаго въ вартости 1000 зр. Вс
присутній почтили щедрого Дателя уставши з
вѣсць, и рѣшили подати сей фактъ до вѣдомости
клира, въолати каръ Іоану письмо щирое подя-
ти отправити въ пятницю за его здорове литур-
гію въ престольной церкви. При сїй способности
хвалено такожъ завести пропамятну книгу, вспо-
вати въ ию якъ Преосв. Іоана, такъ и давнѣ
захъ благодѣтельствъ фонду (пр. кард. Левицког
Федоровича зъ Ланчина и др.), и отправляти
въ покойныхъ що року службу Божу. — Одбо-
дававъ справу синдикъ зъ стану деякихъ пози-
ций и бажань декотрихъ довжниковъ, а по ихъ
благодѣнию наступило справозданье декана М-
уновича зъ переведеного шконтра касы. Дѣ-
ловы показално въ порядку; именно найдено въ
їй при окончтѣ (дня 24 жовтня) коренному фон-
ду 271.319 зр. 42 кр., въ листахъ заставныхъ
рентъ державной и хирографахъ, а фонду ро-
орядимого 14.017 зр. 82 кр., котрѣ однакожъ д-
яя засѣдання зросли до 15.200 зр. — Касіер
онда подавъ необрѣдну вѣсть, що мимо двохъ
тозъ митр. консисторії до клира не вплинуло
о теперъ зъ жадного деканату за текучій рокъ
кладки, такъ, що можна обавляти въ слѣду-
юмъ роцѣ зменшенихъ запомогъ вдовичихъ. По-
весено, що причиною того буть нещевноть в
їєцезії Станиславовской, куды виплати вкладки
їшено тому подати до прилюдной вѣдомости, що
подѣлъ фонду нема теперъ мовы, и длятого не-
лежать вось вкладки присылати якъ попередні
о Львова. — Въ концѣ мала прїйти підъ дис-
кусію еще одна важна справа; однакожъ д-
раку большого комплекту отложено еи до слѣду-
чого засѣдання.

— Видѣль руского масина въ Стр҃ю має честь по-
їдомити Ви. Родимцевъ, що съ днемъ 1 ла-
вдолноста льокаль Товариства мѣстится въ кам-
пани Гольдберга, въ рynку, надъ склепомъ
Ралишевского. При сїй случаиности запрошую
видѣль Ви. Родимцевъ на вечерницѣ получен-
ть танцями, котрї отбудутся 15 лат. падол-
та. Вечерницѣ Товариства, маючи характер
абавъ домовихъ, дышучихъ щиростею, овободо-
ненными мушеною зъеднали собѣ щиру симпаті-
ю цѣлой окреости; тому має видѣль пове-
надью, що и ти згромадять въ просторыхъ ко-
натахъ Товариства низажне число нашихъ гожихъ
красавиць и молодцівъ — саля до танцівъ
на зъ большихъ въ Стр҃ю. Початокъ о го-
1/2. Встуть для П. Т. Членовъ и ихъ Родим-
ко 60 кр. отъ особы для Нечленовъ по 1 з-
(бл. фам. для 4 особъ 3 зр.) Просится о стр-
коедницї. Окремі запросини не будуть розгля-
датися.

— Звичайний загальний збіръ товариства „Сѣчъ“
Въдни отбувся для 31 жовтня с. р. на зборъ явили
32 члены товариства. Въ складъ нового Выдѣл-
увоїшля: д-ръ Романъ Яросевичъ яко голова
Евген. Кобриньскій яко заступникъ головы
Макола Ивасюкъ яко секретарь; Левъ Воввод
яко касіеръ; Якобъ Туринъ яко бібліотекар
Ореоль Зарицкій и П. Песцьєровокій яко за-
ступники видѣловыхъ. Почетными членами та-
вариства за знаменитій заслуги около добра и ре-
віту товариства іменувавъ загальний зборъ про-
Остапа Терлецкого и д-ра Теофіля Окуневсько-
го кандидатовъ вдвокатури. Зборъ рѣшивъ такоже
обходити сего року свѣтлимъ способомъ вече-
ницѣ въ память Т. Шевченка.

— Репертуаръ руско-народнаго театру у Львовѣ въ найближшомъ часѣ такій: Въ четвергъ бактова драма Опета „Властитель Гуты“ въ суботу на бенефисъ п-ва Баберовичевой стропскаго „Буря“ (о чмъ на другомъ мѣсце въ недѣлю „Молода зъ Босни“, комична опера народна въ 3 актахъ, слова Дан. Млакя, муз. Иоз. Воробковича; во второкъ слѣдующаго тыдня на доходъ фонду имеритальнаго вѣтвога

сцены руском: „Паж Бонетъ”, комедія въ 1 тѣ Ап. гр. Фредры и „Нешалка Полтавка” срета И. Котляревскаго въ 3 актахъ. Якъ додумося, театръ пробуде у Львовѣ вже лише 15 л. надолиста въ тои причы, що львовской сцены мало его пôддержують. Кобы бодай на вже немногї представлениї учащали чиоленій.

— Представление на бенефисъ п-нъ Биберовиццевомъ буде въ суботу дні 7 с. ж. отображеный буде 5-тovий драматъ Островскаго зъ житя россійскаго мѣщанства п. з. „Бурл” съ спѣвами. (Оринальній костюмы и нова декорація пензля п. дн.) Надѣмося, що наша публака згromадивши се представление якъ найчиоленнѣйше въ атрѣ и дастъ тыжъ способомъ доказъ, що у цѣлнati щару працю и талантъ першої артистки нашої сцены.

— Вечеръ съ танцами отбудеся для 22-х
подолиста с. р. въ комнатахъ „Русковъ Беъ“
въ Тернополи. Початокъ о год. 8. вечеро.
Вступъ для членовъ отъ особы 1 зр., для нечленовъ
отъ особы 1 зр.

— Выдѣль товариства рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“
у Львовѣ поручавъ ласковымъ взглядамъ П.
рускои Публикѣ ремѣсниковъ: шевцѣвъ, кравцѣвъ,
переплетчиковъ, столярѣвъ, рѣзьбярѣвъ, лакер-
ковъ, олюсарѣвъ, сѣдлярѣвъ, бляхарѣвъ, печ-
карївъ и иныхъ. Огноопитнія належить до го-
да товариства „Зоря“ п. Василія Нагорного, директ-
оръ „Народной Торговлї“ у Львовѣ, который въ
жѣдѣ хвали поручитъ трудящихъ та галант-
ыхъ ремѣсниковъ.

— Депутація золочевскихъ мѣщанъ въ справѣ на
ужить, сповненыхъ при выборахъ зъ третьего
круга до рады громадской въ Золочевѣ мала
жовтня с. р. авдіенцію въ намѣстництвѣ и пред-
ложила просьбу о уневажненіе выборовъ.
просьбѣ поднесено особливо, что комиссіи ре-
комії не выбирала рада, а самъ начальникъ
громады; что близько 100 выборцамъ не доручены
карты легитимаційныхъ; что стероризовано
одолжбу магістрату, что голосуетъ въ 3-тому кругу
и приневолено еи голосувати на листу ма-
гістрату; что голосовано на фальшивѣй повномъ
ности, часто безъ права до голосования, при з-
акленыхъ дверехъ, и что при голосованію наслѣ-
дниківъ-христіянъ жадано отъ нихъ показанія
крестовъ наследдія, а не жадано того отъ жидовъ.
Депутація просила также, чтобы на слѣдующіе
выборы зъ 3-го круга назначено лишь одинъ
день а не три даъ, и чтобы органамъ держав-
ныхъ поручено строгое наглядати надъ порядкомъ
переведенія выборовъ, бо, коли судити по по-
деню жидовъ при попередныхъ выборахъ,
они разомъ могло бы легко прійти и до роз-.

— Велике обуренье выкликають въ цѣломъ лѣ^т „Миръ“ своимъ спроваданьемъ зъ торжества священія еп. Юліана. „Органъ — risum tenea — князьвъ церкви“ (in plurali?!) опись торжес- посвященія нового князя церкви взята пра- зъ „Дѣла“, разумѣется, не подающи жерела. А не о то намъ идѣ, нехай бѣдный запоможе на то онъ и органъ князьвъ церкви, щобъ перва зъ „Дѣла“ и формуватись, що тамъ князьвъ дѣють.. Але жъ бо той органъ князь церкви — послухайте, що робитъ! Все, що на руку, бере такъ, якъ въ „Дѣлѣ“, а сму не на руку, то фалшуе. Що товариство „Просвѣта“ польскимъ графамъ и оо. Онуфрієвимъ въ оцѣ, о тѣмъ нема ѹ й говорити тутъ треба подавати похвальний для „Просвѣти“ слова Впр. Юліана. И отъ „Миръ“ дотычнай ступъ фалшуе. Впр. Юліянъ на промову д-ра Огоповскаго оказалъ: „Я радо все читаю выданія „Просвѣты“ и мушу признati, що они пишутъ не только въ чисто-народномъ але и въ правдиво релiгiйномъ дуоѣ и я змаганяго товариства буду подпирати.“ Тымъ часе „Миръ“ такъ фалшуе слова владыки: „киръ ліянъ заявивъ прзвнательность тому товариству высказавъ надѣю, що выданія „Просвѣты“ будутъ тоже отличатися правдиво-релiгiйнымъ направленьемъ.“ Зъ такого представления очевидно выходитъ, що нѣбы до си того не Але-же то несовѣтна и тенденцiйна ложь! и „Миръ“ вкладає еи въ уста владыки! Съ якою чоломъ Вы то робите, господинове редакторы! Ну, ну! поогурайте лишь такъ дальше, а не велику честь принесете тымъ, що васъ про-

— На допись въ „Кагјег-ѣ Lwowsk-омъ“, пе
початану оттакъ въ „Glos-ѣ пансуциelsk-омъ“
одержуемо отъ о. Д. Жеребецкого, пароха
Ратышахъ, слѣдующе спроостованье, котре р
помѣщаемо. „Въ згаданой дописи“ — суть сл
о. Жеребецкого — „робитъ менѣ незвѣстный
пизуватель тяжкій докоръ, будто я, вели
противникъ проявѣты, зъ анатіи до неи ажъ с
ковала вызыченою колодкою замкнувъ комн
школьну въ чаѣ розпочатои вже науки въ ст
роцѣ. Дѣло стоять такъ, що школьна наука
сель Чистопадахъ отбуваєся доси въ дякѣв
хотя громада давно закупила грунтъ підъ школу
побудовала будынокъ школьній и выреставру
ла помешканье для учителя, але отъ четыро
лѣтъ салю школьніу ще не покончила, такъ
дѣти на науку мусятъ сходиться на дякѣвку.
вже колька разовъ порушавъ сю неправильно
въ властяхъ школьніхъ, але все на дармо. С
часомъ не только дезолюєся дякѣвка, але и
дякъ не має де машкати, а надто я своимъ г
шемъ оплачую податокъ домовий. Се було с
нокою причиною, що я спротивився отдавати
кѣвку и на дальше на ужитокъ школьній. Ш
не противникъ проявѣты, доказають факты,
въ громадахъ: Садки, Познанка и Зарубинцѣ
моимъ стараньемъ и трудомъ засновано и по

спекторъ окружный, п. Керекіярго. Але при тѣхъ
войнѣ я заедно обстою и обстоювати буду, щобъ
даківки яко маино церковне не переходили на
ужитокъ школьній, а тымъ самыи не долущу,
щобъ дѣялась кривда бѣднымъ лікамъ, котрій та
такомъ разъ мусить для себе набрати хаты на
помешканье за тяжкій грошъ. Со впрочемъ будо-
бы надъужитъ въ розпоряджаню маиномъ цер-
ковнымъ, за котрого правильный ужитокъ я от-
вѣчаю паредь мою духовною властевою. Авторъ
згаданой доцеси робить менѣ оттань замѣтъ про-
якусь чинну обиду, якои я мавъ допуститися на
особѣ учителя п. Кульчицкого. На то досыть сказ-
вати, що п. Кульчицкій есть монъ близький
своїкомъ, а я мой родинѣ не ворогъ. Авторъ
роазмннувся прото вповнѣ съ правою. До сего
спростовання долучивъ п. Дми. Кульчицкій.

— Отъ Станиславова письма.

ны бл. п. Клима Охримовича явилось до тридцать священниковъ зъ всей окрестности. Тыль доказало наше духовенство, якъ велими цѣнитъ оно заслуги щирого Русина, и якъ радо смотрѣть, наколи и свѣтска интелегенція стае съ нимъ разомъ до движения народа. Зъ больницѣ перенесено въ свѣтломъ походѣ тѣло покойника изъ церкви и тутъ подъ проводомъ Впр. оо. сов. Герасимовича, сов. Шанковскаго и о. Ленкавскаго при сослуженю 24 священниковъ, окружившихъ украшену вѣнцами домовину, отслужено сумный обрядъ похороновъ. Церковь наповнилась численными почитателями, другами и родиною покойника. Були и жителѣ Галича, де покойникъ занимавъ становище адъюнкта судового, и у которыхъ въ короткомъ часѣ честнымъ характеромъ, справедливостею и вѣжливостею покойникъ зъумѣвъ позыскати себѣ велику приклонность у народа, который по природному правосудію за серце падить серцемъ. Въ церкви выголосивъ прощальне слово краснорѣчивый о. Харкевичъ, надъ могилою — отверзитель народа, о. Мохъ, указавши на честноты передвчанско погасшего труженика-народолюбца, который ино-що въ корысть своего народа ставъ щиро трудился, а котрого „непевный косарь“ такъ рано зложивъ въ сырь землицю.

— Отъ Лютовискъ доносятъ намъ, что въ сторо-
нахъ тамошнихъ размѣжились сильно вовки.
Ночами залягаютъ они дороги и чатуютъ на
проѣзжихъ. Декуды заходятъ вовки ажъ до села
и роздираютъ попавшійся имъ вовцъ и другій звѣ-
ряга.

— Отъ Перегиньска пишуть намъ, что минувшой суботы (31 жовтня с. р.) удавъ тамъ великий овѣгъ и при сильномъ морозадмъ вѣтрѣ наробивъ дуже богато шкоды особливо въ садахъ, поломавши садовину.

— Д-ръ Едвардъ Ритнеръ, професоръ канонично-го права въ унѣверситетѣ львовскомуъ именованыиий совѣтникомъ намѣстництва и референтомъ адміністраційныхъ та економичныхъ справъ пре-

— Новій адвокатській канцелярії открыли: д-ръ Кароль Паздьера у Львовѣ и д-ръ Адольфъ Давидовичъ въ Снятинѣ.

— Товариство „Академичне Братство“ одержало бѣтъ Х. зъ Києва въ дарѣ 5 зр. а. в. и складає за тую щедру жертву сердечне „спаси Божъ!“ — Отъ

— Передъ краевымъ ц. и. судомъ карнымъ у Львовъ велася черезъ цѣлый манувшій тыждень розправа о фалшиванье банкнотовъ 10-риньковыхъ. На лавѣ обжалованныхъ сидѣли: Адольфъ Кацъ, сынъ властителя гостиницѣ у Львовъ, Иоакѣ Глянцъ, торговецъ дровъ зъ-подъ Бобрки, Шльома Тернеръ, крамарь зъ Кутъ, Мендель Айхенштайнъ, славный рабинъ зъ Миколаева, Коцель Орентайнъ, крамарь зъ Выжницѣ и Еалькуне Баттельзакъ, заотупникъ начальника громады въ Щирца. Обжалованій признался, что замовили въ Лондонѣ плыту до подроблювання банкнотовъ. Розправа окончилась мин. понедѣлка вердиктомъ судѣй въ присяжныхъ, котрй надъ сподѣваньеувольнили обжалованныхъ съ выняткомъ Шльомы Тернера, котрого узнали виннымъ злочинътва намовы до подроблювання банкнотовъ. Трибуналъ засудивъ его на рокъ тяжкон вязницѣ.

— Дробні вѣсти. Цѣсарь дарувавъ громадѣ Марковѣ, повѣта богословського, запомоги на будову школы въ квотѣ 50 зр. а громадѣ Малаостровѣ, цов. горлицкого, на внутрѣшнє обновленіе церкви 50 зр. — Въ Самборѣ бувъ знову огонь въ ринку и знищивъ заїздный домъ И. Полякевича. Въ наслѣдокъ такъ частыхъ огнੰвъ ведеся судовоє слѣдство карне.

Вѣсти зъ Аепархіи Львôвскои.

Въ пропозицію на: А) Трибуховцъ дек.
тківокого принятй оо.: I) Струтинській Ант.,
въ Ямниці; II) Лушпинській Леонтій, цар.
Філіпповцяхъ; III) Лука Бобровичь, викарій
катедральний; въ описані: 4) Варивода Ант.,
въ Роотокахъ; 5) Венантій Даюбаповокій,
въ Гвоздци; 6) Мосеєвичь Корн., завѣд. въ
рвъ; 7) Городицькій Іоанъ, кап. въ Пасльчної;
Глѣбовицькій Конот., кап. въ Брюховичахъ; 9)
Лаборинській Іоо., цар. въ Стольску; 10) Залуц-
Алексей, цар. въ Бураковцъ; 11) Чаплинській
Іаків, пар. въ Колендянахъ; 12) Волошинській
Іоанъ, пар. Коомирина; 13) Матковокій Ілля, пар.
Свидовой; 14) Сѣчинській Николай, пар. въ
Приховцяхъ; 15) Криницькій Онуфрій, пар. въ
Бровици; 16) Лецкій Сильвестръ, пар. въ
Григорівнъ; 17) Бачинській Мих., кап. въ Ушнолѣ;

Конкурсъ. 1496 2-3

19) Тиманецкий Ник., сотрудникъ въ Хорошковѣ; 20) Голиватый Иоанъ, сотрудникъ въ Ярычовѣ; 21) Познанский Волод., кап. въ Давидковцахъ; 22) Кузинъ Ванкентий, сотрудникъ въ Бѣлье. 23) Волынскій Іоанъ, душпистъ въ Шенеде въ Америкѣ. — Е) На Вѣтлову, дек. калускаго оо.: I) Шухевичъ Евгений въ Красовѣ; II) Олекоѣ Мах. въ Грабовки въ III) Солдкова Мих. въ Ка-чановѣ.

Презенту на Махновѣ дек. золочевскаго получивъ Юлианъ Габрусевичъ.

Введеніе оо.: Теофанъ Бородакевичъ, яко кап. въ Троицкѣ; Миронъ Гуглевичъ, яко со-трудъ въ Городку; Теофиль Петровскій, яко за-вед. Рыкова; Волод. Брыльинскій, яко кап. въ Грядѣ.

Губерній оо.: Юлианъ Дорожинскій отъ завѣдателю въ Грядѣ; Корнилій Воевѣдка, отъ завѣд. въ Рыковѣ; Волод. Брыльинскій, отъ завѣд. въ Чижиковѣ.

Президій намѣстництва годится на кано-ничну инотатцію о. Густава Дроздовскаго за-презентованаго на Кіїданѣ дек. зараѣскаго.

Вѣсти зъ Епархіи Переїмьскій

О. Григорій Спрысъ, гр. кат. завѣдатель ка-пелліи въ Нановѣ, получивъ отъ намѣстництва презенту на опорожнену гр. кат. парохію regis солаціоніс въ Жегестовѣ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Иоанъ Михалевичъ приходникъ билать въ И-ванковѣ, дек. скальского, ревній патріотъ рускій, упокоивши дні 31 жовтня с. р. въ 95 роцѣ жи-тия въ 58 священства. Бѣчна ему память!

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. В. Л. въ Б. „Пр. дом.“ не доставъ п. Федко Стасикъ, госп. въ Романовѣ. Просимо за-разъ выслати.

Съ сім'ю числомъ розсылається Пред-платникамъ „Бібліотеки найз. повѣстей“ 8 и 9 аркушъ „Зборника повѣстокъ и оповѣдань“.

Аптека РУКЕРА во ЛЬВОВѢ

поручавъ 1315 87—?

росу красоты и всякий косметики такъ че-резъ мене якъ и інші фирмъ поручавъ.

Матерія на дамську одѣжь
лишь зъ тревалою овечкою вовни для мужчинъ
середнього росту:

3.10 метра за 4-96 кр. зъ добромъ вовни овеч.;
на 8— за 5.00 кр. зъ лішп. вовни овеч.;
одно убранье за 10— за 5.00 кр. зъ тонкою вовни овеч.;
на 12-40 за 7.00 кр. зъ тонкою вовни овеч.

Перувианы зъ дуже тонкою вовни овечкою въ наймінішими барвами, на дамській сукнѣ суконній за метеръ ар. 2-20 и вр. 2-40.

Чорний кожушковий Палмерстонъ-Трико, чи-ста вовна овечка, на дамській пальто зимовій за метеръ ар. 4.— Сірочки для дамъ на плащѣ отъ дощу и на одѣжь.

Пледы до дороги за штуку за 4, 5, 8 и ажъ до ар. 12.— Дуже красній одѣяль, сподній, обгортики, сурпути, матерія на плащѣ до дошу, тифль, сѣр'ячка (льдинць), коміръ, камгарій, шевіогъ, трико, сукна для дамъ и на біллярди, перувианы, доскви поручавъ

Заложенный Joh. Stikarofsky, — 1866.—

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взори франко. Карты взорцовъ для пашовъ країнъ нефранковано. Высылки за посыплю-тою надъ 10 з. франко.

Я маю беззуптаній складъ за більше якъ 150 тыс. з. а. и розумієсѧ, що въ моїй величинѣ на весь світъ торговля осталасѧ багато решткою довгото 1 до 5 метрівъ и для того я зумівши такій решткою проплати за залізницу ціну. Каждый розумій чоловѣкъ мусить побачити, що зъ такою малыхъ решткою не можна вислати жадныхъ взорцівъ, бо по замовленію колькі сотні взорцівъ не осталось бы нічого зъ тихъ решткоў, що більше є простюю обманою, коли фирмъ суконній інересують взорці решткоў; тѣ кукини походить въ такому случаю більше постачають а не зъ решткоў, а намѣрѣвъ такого поступування можна легко догадатисѧ.

Решткои не вподобаються або гріші вислаються.

Кореспонденції пріймаються въ языкахъ нѣ-мецкому, угорському, чеському, польському, італійському и французькому.

1458 (12-24)

Ч. 1005.

Конкурсъ

Выдѣль повѣтовый въ Долинѣ роз-писує сего дня конкурсъ на посаду касира при Выдѣль повѣтовому, полученну съ чин-ностею лісторатора каси громадскіхъ за річну винагороду 600 з. а. окремо 200 з. а. кошти подорожні. Огні кандидатівъ конечно вимагається знання языковъ руского и польського словомъ и первомъ и свѣдоцтва испыту въ рахунково-сті; а въ причини, що конечно прийде лісторату такоже літви громадскій, — за то припаде окрема винагорода посла скількою морговъ, — то Выдѣль повѣтовый вимагає заживо винання лісництва и при обсадѣ ліс-ниця будуть перші.

Подана удокументованій и останімплюваній належать внести до 15 л. падолиста с. р. на руки Выдѣлу.

Долина дні 28 жовтня 1885.

М. Мазаракій, презесь.

При Радѣ повѣтовой въ Богородчанахъ есть до обсады посада офиціала съ річною платою 500 з. а. в. и съ правомъ побрати діти за чинності комисійній.

До осягненія той посады вимагається пере-до всѣмъ вѣдомостей технічніхъ, а більш фаховомъ здѣбінності около будовъ дорігъ и мостівъ при тѣмъ знаніи обохъ языковъ краевъхъ и нѣмцкого, якъ въ письмѣ, такъ и въ мовѣ, красного чекотного письма; доказають непорочній характеру и докладного знання чинності канцелярійніхъ.

Посада офиціала въ першому роцѣ буде толькъ провизорично надана зъ стабілізація черезъ Раду повѣтову на внесеніе. Видѣлу може наступити доперва по пѣлорочній належніймъ сповінню обов'язковъ черезъ Раду повѣтову на внесеніе Видѣлу.

Убѣгаючись о сю посаду мають внести власноручно писане и належно удокументованіе поданье до Видѣлу Рады на руки підписаного презеса найдальше до 1 л. грудня 1885.

Богородчаны дні 22 го жовтня 1885.

Іосифъ Шелинський вл. р. презесь.

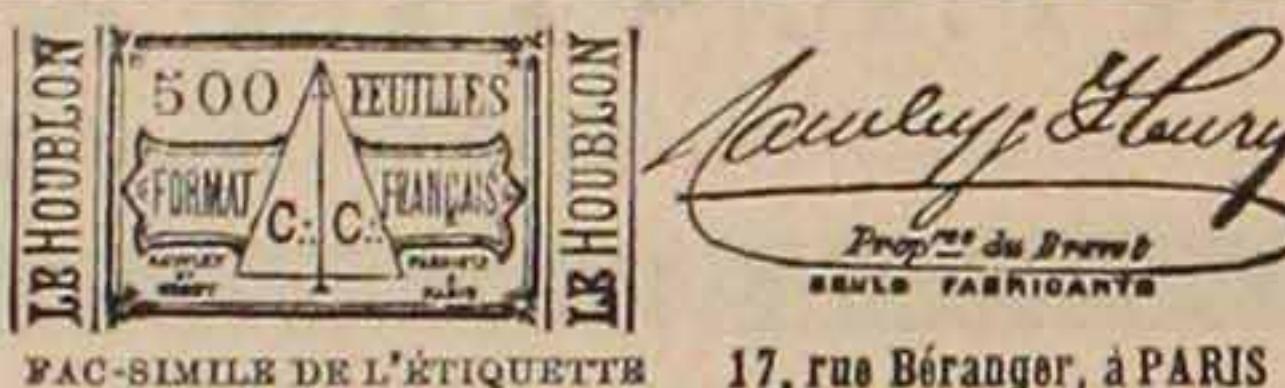
НАЙЛУЧШІЙ ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивий
LE HOUBLON

1460 Французскій фабрикатъ 5-36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ підробкою остерегається!

Сей папъръ поручають якъ найлучше гг. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвігъ, д-ръ Е. Ліпманъ, професоръ хемії при вѣдомствѣ университета а то для его знаменитої якості, его абсолютной чистоты и для того, что до него не домышлій жадій шкодливий здоровью матери.

FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE

17, rue Béranger, à PARIS

Головна вы-
гравана евеңт.
500 000 Mar

Заявленіе
Щастя.

Выграваній гарантуетъ держава

Запрошеніе до участія въ
можливості выграня на великої грошевої лотерії, гарантованої гамбур-
скимъ державою, въ котрой

9 Міліонівъ 880.450 Марокъ
певно мусить бути выграваній.

Выграваній користномъ лотерії грошевої, котрая підляє плану має лише 100.000 лосбовъ, суть слѣдуючі:

Найбільша выграванія есть евеңт. 500,000 Марокъ.

Премія 300,000 Mar 26 выгр. а 10,000 M.
1 выгр. а 200,000 Mar 56 выгр. а 5.000 M.
2 выгр. а 100,000 Mar 106 выгр. а 3.000 M.
1 выгр. а 90,000 Mar 253 выгр. а 2.000 M.
1 выгр. а 80,000 Mar 512 выгр. а 1.000 M.
2 выгр. а 70,000 Mar 818 выгр. а 500 M.
1 выгр. а 60,000 Mar 150 в. а 300, 200, 150 M.
2 выгр. а 50,000 Mar 31.720 выгр. а 145 M.
1 выгр. а 30,000 Mar 7.930 в. а 124 100, 94 M.
5 выгр. а 20,000 Mar 8.850 в. а 67, 40, 20 M.
3 выгр. а 15,000 Mar всіго 50,500 выграваній.

и они приходять въ кількохъ місяцяхъ въ 7 більшахъ до певного порищення.

Головна выграванія 1-ої класи виносить 50,000 M., підноситься въ 2-ої класи на 60,000 M., въ 3-ої на 70,000 M., въ 4-ої на 80,000 M., въ 5-ої на 90,000 M., въ 6-ої на 100,000 M., въ 7-ої на 200,000 M., а съ премією на 300,000 M. евент. на 500,000 M.

На перше тягненіе выграваній, котре урядово назначено, коштує

цѣлій оригінальний лосъ лишь 3 з.р. 60 кр.
а. в. або 6 Марокъ,

половина оригінального лосу лишь 1 з.р.
80 кр. а. в. або 3 Марокъ,

четверть оригінального лосу лишь 90 кр.
або 1½ Марки.

и я розслыпаю оригінальний лосъ гарантованій державою (по закладній промесі) съ долученіемъ оригінального пізно на франкованій, надсланіемъ вартості або за переказомъ почтовимъ навіть въ найдальший сторони.

Каждый, беручий участіе, получаетъ більше за раза по більшомъ тягненію урядову листу тягненія безъ завозівания.

Пізно съ гербомъ держави, зъ котрого видно вкладки и розділья выграваній на 7 класи посыпаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выграваній грошої виконую виность до интересованихъ точно и въ строгій тайни.

Кожде замовленіе можна по прости зробити переказомъ почтовимъ або рекомандованімъ листомъ.

По причинѣ недалекого вже тягненія прошу звернутися съ приказами заразъ, однакоже лишь до

20 падолиста с. р.
стъ пояснимъ довѣрьмо до 1485 4-13

Самуила Гекшера молодшого
банкира и конторы въ Гамбурзѣ.

Велика партія останківъ сукна (3 до 4 метри)

у всѣхъ краскахъ, на одя-
ги мужескій, на загортки,
жіночій мантль бѣ дошу,
на жіночій плащъ — роз-
сылася за постільюто за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Оставки по до вподобы
принимаються назадъ. Видѣлу
высылаются по присланю
10-крайцерової марки.
1292-18-26

Повѣсти Марка Вовчка

можна дістати въ канцеляріи
това „Проство“ по аниженій цѣнѣ
за одинъ томъ 15 кр., а за
всѣ три томи разомъ 45 кр. —
Въ Мензелинску, въ Рообії, въходитъ
въ видахъ Марка Вовчка
Словарь К. Шейковскаго.
Надсылуючи предплату черезъ
това „Проство“ платятъ за ви-
пускъ 75 коп. замѣсть 1 руб.
50 коп.

Складъ фортечної

у Львовѣ, площа Маріїцка ч. 5.

(Готель французький).

Поручас фортепаны и панина зъ перворяднихъ фа-
брикъ съ запорукою за ихъ доброту и чревамбъ. Можна
получити такоже и фортечна переграна.

Цѣни якъ найумбренишій.

Лѣчебній препаратъ, урядово узапій и 63 разовъ нагороджений.

Нестравіость, кашель, ослабленіе
суть недугами, котрій основно усунутіе есть въ силѣ слодо-
вый лѣчебній препаратъ Ивана Гоффа въ Вѣднѣ, на гра-
бенѣ, Брайнерштрассе, 8. Най прото недужій затягнати собѣ
сю адресу.

Поздоровѣти

єсть стараньемъ кожного недужого. Тому кожный недуж-
ий прійме радо вѣсть, що дѣйстю слодовій препаратъ
Івана Гоффа хвалюється всіми якъ лѣчебне средство дія-
тетичне. Іхъ уживаються въ частихъ случаївъ мед

Цѣс. кор. уприв.
ГАЛИЦКИЙ АБЦІЛНІЙ БАНКЪ ГІПОТЕЧНЫЙ
выдає во ЛЬВОВЪ и черезъ філії
въ Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовий платний въ 30 днівъ по выповѣдженю
4½ " " 60 " "

Львовъ, 7 січня 1884.

ДІРЕКЦІЯ. (1348 48-7)

(Передрукъ по платито.)

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядій, образовъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
въ Станиславовѣ,

поручас Всемоштному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнимъ комитетамъ и Высокоповажаній
Публичъ богатыи выбору:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарій, балдахинъ, хоругви, фанъ,
плащаница, обраада маліванихъ наблядеи и полотни, до иконостасій, престолій
и на стѣни церковній; батаріки або образы процесіональны; хрестій напрестольныхъ,
ручныхъ и процесіональныхъ; хрестій жезлованихъ на гробы и подвѣхъ,
Евангеліе, патріци, чаша, ампуло, дарохранительница, дароносница, хлібниць,
до Всеношного, кадильница, поликандібр (паукобъ), подсічникій (лѣхтарій),
кандилибринъ, лампинъ, свѣтла церковного, дивандъ, цвѣтій и прот.

Великий складъ товарівъ срѣбряныхъ зъ хинського срѣбла, а именно:

Лыжни, палки, пожій столій и дворерій, лыжочки до чаю и кави, чайники, цукорнички,
коробка на масло и сырь, заставы столій на овочі и тѣста, лѣхтарій, канди-
лабри столій и проч.

1291 по найдешеніяхъ цѣнахъ 25 35—52

Всі замовленія въ вартості 100 кр. висылають франко.
Цінники въ рускій языці висылаються на жажданіе вѣторотною поштою даромъ.
Онакованіе даромъ.

Спеціальна Торговля
ПРИРОДНЫХЪ ГЕДЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
въ ТЕРНОПОЛИ.

1257
Поручаю продажу висылокъ 5 кільовихъ барилокъ поштою и висылки вина зеленіицею въ великихъ бочкахъ, котрій єсть поштовыхъ висылокъ задля дорогого порта поштою, коштъ бочковъ и акцизы єсть вина висылокъ зеленіицею въ большій склькості о 30%, дешевше стоять, а именно якъ слѣдує:

Цѣни яко зеленіца Тернополь складо бочка:	1 бочка, що мѣстить менше більше	32 літри	66 літеръ	135 літеръ
стоіть	кр.	кр.	кр.	кр.
1 бочка вина Гедлай столій	12	50	22	50
лѣніо	15	—	27	50
вытурное	19	—	35	65
съ букетомъ	22	50	40	75
Самородно	28	—	52	100
солодкое	34	—	62	120
вина червоній:	17	—	30	55
1 бочка Visontai зъ р. 1882				

Купуючи вина особисто у продуцентівъ и за готовку руку за природній, смачній и лѣній а дешевшій якъ інавть зъ Угорь епроваджувани.

Именно же поручаю яко добрий христіанинъ Преподобному Духовенству свои природній вина до ужитку при службѣ Божій и прошу о благословленіи замовленія.

При замовленіяхъ прошу о часті задатку.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини и Буковины,

зарегистроване общество съ неограничену порукою

выплачує власній вильосовани листы, а такожі текучі купоны єсть невильосованихъ ще своїхъ листовъ, принимає въ уплату купоны єсть державныхъ ефектовъ и заставныхъ листовъ, удѣляє довгосрочній пожички на случай покупки землі и короткосрочній за іпотекарнімъ обезпеченіемъ, тоже пожички за порукою и обезпеченьемъ для сельскихъ хозяївъ.

12—?

Принимає грошевій вкладки на проценты:

а) на книжки щадничій по 5%; б) на текучій счетъ (conto corrente) за 30-, 60-, 90- и більше-днівній выповѣджець по 4%, 4½% и 5%.

Заставниче отданье

того-же Заведенія выдає пожички на заставы, именно на процентній цінній ефекты, дорогоцінности, вироби фабричній и ремесличній и на всяки предметы, маючі цінність.

Бюро Заведенія въ власномъ домѣ при улиці Орменській н-ръ 2.

Выдаваць и редакторъ Иванъ Белай.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

Найважіша, відома із правителствомъ
переважною з ГАМБУРГЪ дозволена въ цілому
скількою державами гарантіюю лотерія гро-
шова має 100000 досбінь, въ котріхъ 50.500
пено выиграють. Цілый капиталъ приходячи до
закінченія винесеть

9,550.000 Марокъ.

Си грошева лотерія отличається осо-
бливимъ тымъ догоднимъ урядженіемъ, що
всі 50.500 выиграній, котрі суть винесаній
не побої стоячої табели, приходить до
певного порівняння вже въ колькості віс-
тихъ въ скількохъ не собі постежено посту-
пачихъ класахъ.

Спеціально-же:
1 Прим. а. М. 300.000
1 Прим. а. М. 200.000
2 100.000
1 90.000
1 80.000
2 70.000
1 60.000
2 50.000
1 30.000
3 15.000
26 10.000
56 5.000
106 3.000
253 2.000
512 1.000
818 500
3172 145
16990 300, 200,
150, 124, 100, 94,
67, 40, 20.

Головна виграна першої класи винесе 50.000 марокъ; здобуваєши виграну въ другої класи въ 60.000, въ третій въ 70.000, въ четвертій въ 80.000, въ п'ятій въ 90.000, въ шостій въ 100.000 а въ сьмій винесеть 500.000, спільно же въ 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригінальнихъ досбъ си грошової лотерії постремо подписаному домови
торговельному а вѣт тѣ, що хотять взяти у
часті въ закупні оригінальнихъ досбъ, мож-
уть зъ своїми замовленіями отнестися просто до
нога.

Поважанихъ замовлюючихъ просяють до-
лути припадаючі суми въ австр. банкнотахъ
або маркахъ поштовихъ до замовленія. Можна
такоже посыпать гроші наказами поштовими, на
бажанія висулюються такоже припорученія за по-
сплатою.

До тишини виграної першої класи ко-
штукъ

1 цвітлій лосось оригінальний зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лососу оригінальни зр. а. в. 1.75 кр.
1 четверть лососу оригінального зр. а. в. 0.90 кр.

Кождій получать на руку оригінальний лосось засмотрений гер-
бомъ державнимъ а рівноюлько урядовимъ лососомъ, зъ котрого
видно вѣт близької поясії. Заразъ по тишині получать кождій бо-
ручій участі урядову листу виграної засмотреної гербомъ держав-
нимъ. Випадає виграныхъ сайду побільше після ретельно и підъ га-
рантією держави. Након-бѣ посаждано получувати не годівся пляші
досбами, то ми радо готові недогодній лосось передъ тишинемъ назальні
взятіи а бідти получувати за нихъ суму. На бажанія висулюються уряд-
дові или досбами не передъ даромъ. Шоби ми могли вій замо-
влени старанно висунати, то просимо вислати ихъ якъ найскоріше,
на кождій случаї однакож передъ

14:3 2-6

14. Надолиста 1885

просто до часті

VALENTIN & Comp.

домъ банковый, Гамбургъ.

Суха риба

Судакъ вайлукъ за 60 кр. за кг.
Сазанъ вайлукъ за 60 кр. за кг.
Судакъ середній 50 "

Сазанъ середній 50 "
Таранъ "

Вобла-карбонка чищенія по 50
Вобла-карбонка нечищенія по 40
кр. за кг.
Селедцъ астраханській по 10—

12 кр. за штуку.
Балтикъ-риба по 3 кр. за кг.
Крамніць опускається бѣль ви-
шніхъ цвітъ 15%.

Зарядъ Народ. Торговлѣ.

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ

ХІНСЬКО-РОССІЙСКОЮ

ГЕРБАТЫ

Е. Ф. РИДЯ

У ЛЬВОВѢ

поручає маєвого збору:

1/2 кильо Congo 1 кр. 60 кр.

" Souchong чор. сбіръ м.3 " "

" Souchong чорна 2 " "

" Kay sow 4 " "

" Melange de Londres 4 " "

" Pecco 3 " "

" Караванна 4 " "

" Караванна пайпереди 6 " "

" Гумпіонъ первою 3 " "

" Гумпіонъ блічна 4 " "

Чорна горбата Souchong маєвий зборъ

зъ оригінальнихъ хінськихъ сріб-
ніхъ и оловомъ опаковані 3 кр. 70 кр.

Гербатий висібки 1/2 кильо 1 кр. 20 кр.

въ вайлукъ. гербати 1/2 кильо 1 кр. 50 кр.

Замовленія зъ провінції висулюються
оборотно поштою.

Опакованіо нечислито. 1444

КАРОЛЬ БАСРЪ

поручає свою ново-открыту

ТОРГОВЛЮ КОРЪННУ

у Львовѣ, улица Краковска, ч. 11.

Товары добрий по низькихъ цѣнахъ.

1469 6-6

Складъ и рордня виробівъ бляхарескихъ

Михайла Чм'блля

члена товариства „Зоря“

у Львовѣ, улица Валова число 5.

Приймає всяки замовленія въ мѣсяці и на провінції
на роботи бляхарескі зъ розінъ металівъ якъ: покриття
дахомъ розі